

Vienuoliai tiki esą daug laisvesni už pasauliečius

Trečioji pašvęstojo gyvenimo asmenų kongreso diena buvo atvira visuomenei

Daiva VALEVIČIENĖ

Savaitgalį miesto centre apsilankiusius kauniečius stebino vienuolių gausa. Vyrų ir moterų, vilintys įvairių spalvų vienuoliškais drabužiais, šeštadienį plūdo į Vytauto Didžiojo universiteto salę. Ji nebuvo užverta ir pasauliečiams. Vienuolių (pašvęstojo gyvenimo asmenų) kongrese "Pašaukei, pašventei, pasiuntei" galėjo apsilankyti kiekvienas smalsuolis. Tokių nebuvo daug.

Nesitenkina sekmadienio Mišiomis

Vienuoliai daugeliui atrodo paslaptiniai ir linkę atsiriboti nuo pasaulio. Todėl buvo nuostabu matyti daug šypsenujų ir net glėbesčiavimosi. Pirmąjį Lietuvoje vienuolių kongresą, kurio tikslas sudaryti sąlygas vienuoliškojo gyvenimo institutams atsinaujinti ir supažindinti visuomenę su vienuolijos gyvenimu, surengė Lietuvos moterų vienuolių konferencija. Kongresas vyko tris dienas ir paskutinė jų buvo skirta ne tik vienuoliams, bet ir pasauliečiams. Beje, organizatorių teigimu, įvairiose šalyse daugėja pasauliečių, kurie, gyvendami iš pažiūros įprastą gyvenimą, laikosi tokių pat griežtų taisyklių kaip vienuoliai.

Lietuvoje tokių žmonių dar labai mažai. Kiek daugiau yra "trețininkų", jie priklauso vadinamajam trečiajam ordinui ir būna susiję su skirtingu kongregacijų vie-

Sesuo Agnė (Birutė Gučaitė) baigė filologijos mokslus, priklausė pogrindyje veikusiam vienuolynui, o apie Dievą pasakodavo žygiuose į kalnus

Šiaulių vyskupo Eugenijaus Bartulio palaiminimą buvo galima gauti tiesiog vestibulyje

“Aš jau prieš metus esu davusi tokių pažadą. Stengiuosi gyventi Dievo artumoje”, - sako kaunietė, anglų kalbos mokytoja Ona Baranaitė. Ji bendrauja su Paštuvos vienuolyno seserimis karmelitėmis, kurios gyvena uždariai. Ten galima maldos dvasioje praleisti kelias dienas.

Ijolė Adomavičiūtė - muziejinių eksponatų restauratorė, nepanorusi tenkintis vien sekmadienio Mišiomis. Ji sako, kad vienų - apaštalinų - kongregacijų vienuoliai aktyviai bendrauja su pasauliečiais, o priklausantys kontempliatyvioms gyvena uždariau ir dar daugiau laiko skiria maldai.

“Aš pažįstu daug seserų iš įvairių kongregacijų, todėl čia atėjau. Studijuju keramiką, bet vis dažniau pagalvoju apie vienuolystę. Gal ir pati ją pasirinksiu”, - sako 23 metų Zita Stankevičiūtė.

Meilė - kaip kryžius

Pranciškonas brolis Paulius keiserius metus kunigavo Kaune, o dabar gyvena vienuolyne Pakutuvė-

Motinos Teresės Indijoje įkurtos kongregacijos vienuolės Lietuvoje yra nuo 1991-ųjų

nuose. “Mes padedame žmonėms, priklausomiems nuo narkotikų. Mūsų kongregacijos vienuoliai anksčiau dirbdavo su raupsuotai-

siais, o dabar - su socialiai raupsuotais, tais, su kuriais niekas nenori turėti reikalų”, - paaiškina jaunas vyras.

Kitas brolis pranciškonas - Karlas, yra italas. Jis - ikonografijos pradininkas Lietuvoje, moko vienuolius ikonų tapymo.

Baltai vilkinti sesuo Agnė (Birutė Gučaitė, garsiojo A.Žmuidzinaučiaus anūkė) sako pajutusi pašaukimą vėlai. Pirmąją Komuniją priėmė jau būdama studentė ir tuo nustebino visą šeimą. Dar po septynerių metų filologė, buvusi Vilniaus universiteto dainų ir šokių ansamblio dalyvė, tapo vienuole.

Sesuo Agnė priklauso Eucharistinio Jėzaus seserų kongregacijai, kuri yra įkurta Lietuvoje 1947-aisiais, kai buvo uždaryti iki tol veikę vienuolynai. Tad daug metų seserys dirbo pogrindyje. “Mano pagrindinis darbas vykdavo kalnuose. Buvau alpinistė, vesdavau grupes į Kaukazą, ten per kiekvieną kelionę įvykdavo vienas du atsivertimai. Lietuvoje tais laikais prie inteligentų nebuvo galima prieiti, visi labai bijojo religinėmis temomis kalbėtis. O ten, kalnuose, buvo galima bendrauti atviriau”, - prisimena sesuo Agnė.

Broliai pranciškonai padeda socialiai raupsuotiesiems

Evaldo BUTKEVIČIAUS nuotraukos

Ji daug metų dirbo su mokiniais, ilgai dėstė lietuvių kalbą M.K.Čiurlionio meno mokykloje. Vilniuje esantis eucharistiečių vienuolynas yra jos šeimai priklausiusiam privačiame name Vilniaus centre. “Taip nusprendė visa mūsų šeima. Drauge su manimi vienuolyne gyvena sunkiai serganti mama. Nesu tuo vienuolyno vyresnioji. Meilė - žmonėms ar Dievui - yra tarsi kryžius, eini per gyvenimą jį apsikabinusi ir jei meilės pakanka, atrodo, visai nesunku”, - plačiau šypsosi sesuo Agnė.

Širdis žino, ką pasirinkti

Tamsiaodės Dievo Meilės Misinierių seserų kongregacijos vienuolės (sutrumpintai vadinamos Motinos Teresės, 1950 metais įkūrusios šią kongregaciją Indijoje, seserimis) vos prasidėjus pietų pertraukai kažkur skuba laiptais. Kitos vienuolės ieško ramaus kampučio, kur galėtų suvalgyti savo sumuštinis. Tačiau yra ir tokių vienuolių, kurie eina pietauti į restoraną. Kaip ir pasauliečių gyvenime, tai priklauso nuo pajamų. Dabar daug vie-

nuolių tarnauja ne tik Dievui, bet ir dirba normalų apmokamą darbą, o gautą užmokestį išleidžia pragyvenimui ir labdarai.

Sesuo Ignė (Ignė Marijošiūtė) užaugo Amerikoje, ten tapo ir vienuole. “Įžadas žmogų išlaisvina, o daiktų ir valdžios troškimas - pavergia. Aš savo pasirinkimą padariau prieš 40 metų ir niekada jo nepasigailėjau. Čia tas pats, kaip vyrą pasirinkti, širdis žino, kad pasirinkimas yra teisingas. Tik mūsų pasirinkimas yra retesnis, todėl žmonėms dažnai nesuprantamas”, - sako sesuo Ignė, Moterų vienuolių konferencijos pirmininkė ir pirmojo Lietuvoje vienuolių kongreso organizatorė.

Šiuo metu Lietuvoje veikia 38 skirtingi moterų vienuolynai: iš jų 7 yra uždari ir 31 apaštalinis. Seserų vienuolių yra apie 800. Daugiausia jų gyvena Vilniaus ir Kauno vyskupijose. Seserys dirba parapijose, bažnytinėse struktūrose, rūpinasi švietimu ir ugdymu, slauga.

Vyrų vienuolių yra 14, viena iš jų - uždara. Vyrų bendruomenė yra apie 200 brolių ir tėvų vienuolių.

SUPER NETTO

ŽEMŲ KAINŲ LYDERIS

Lapkričio 21-22 d. **STOK! PIGIAUSIAI!**

Malta kava **MERRILD EXTRA STRONG, 400 g**

5 49

Duona **VILNIAUS, 2 kg**

3 55
2 29

V.Krėvės pr. 13
Darbo laikas: kiekvieną dieną nuo 8.00 iki 21.00
Akcijinių prekių kiekis ribotas